

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā

2012.gada 28.jūnijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja M.Osmāne,
tiesneses S.Gintere un V.Zommere,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajai personai *I.V.*, viņas pārstāvim *E.D.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pārstāvei *I.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *I.V.* (personas kods /*personas kods*/) sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieces 2009.gada 20.maija lēmuma Nr.1805 atcelšanu, sakarā ar *I.V.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 1.februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 13.martā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.PB798711 (turpmāk – protokollēmums) par to, ka *I.V.* (turpmāk – pieteicēja) 2009.gada 13.martā, plkst.20.24, Rīgas rajonā, Upesciemā vadīja automašīnu Peugeot ar valsts reģistrācijas numuru /*reģistrācijas numurs*/ (turpmāk – a/m Peugeot) pa Skolas ielu no apvedceļa puses Ziedu ielas virzienā ar ātrumu 60 km/h ceļa zīmes Nr.528 „Dzīvojamā zona” darbības zonā pie atļautā braukšanas ātruma 20 km/h. Iespējamais minimālais braukšanas ātrums, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu – 59 km/h. Ātrums fiksēts ar radaru „Stalker Dual” Nr.95452, kura mērījums uzrādīts vadītājam.

Pārkāptas Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi” (turpmāk – CSN) 116.punkta prasības.

Par izdarīto pārkāpumu saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.⁸panta desmito daļu pieteicējai uzlikts naudas sods Ls 60 apmērā.

[2] Par protokollēmumu pieteicēja iesniedza sūdzību.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieces 2009.gada 20.maija lēmumu Nr.1805 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) protokollēmums atstāts negrozīts, bet pieteicējas sūdzība noraidīta. Pārsūdzētajā lēmumā norādīts, ka pieteicēja pārkāpa CSN 116.punktu, par ko atbildība paredzēta LAPK 149.⁸panta desmitajā daļā. Par pārkāpumu

liecina protokollēmums, policijas darbinieka dienesta ziņojums un braukšanas ātruma mērījums, kas fiksēts ar derīgu (verificētu) braukšanas ātruma mērierīci. Pārkāpums fiksēts videoierakstā.

Pamatojoties uz policijas darbinieka dienesta ziņojumu par pārkāpuma fiksēšanas apstākļiem un braukšanas ātruma mērierīces tehniskajiem parametriem, nav pamata apšaubīt fiksēto braukšanas ātrumu un policijas darbinieka profesionalitāti tā noteikšanā. Nav konstatējama policijas darbinieka ieinteresētība lietas iznākumā.

Novērtējot lietā esošos pierādījumus, ir pierādīta pieteicējas vaina konstatētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

[3] 2009.gada 29.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemta pieteicējas sūdzība par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu. Sūdzība pamatota ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[3.1] Pieteicējai pēc viņas vadītā transportlīdzekļa apturēšanas policijas darbinieks uzrādīja ātruma mērījumu vietai, kur sākas zīme „Upesciems” un zīmes „Dzīvojamā zona” pašā sākumā. Posms līdz apturēšanai, kur jau tika samazināts ātrums, nav parādīts. Līdz ar to pieteicēja pārkāpumam nepiekrita. Pieteicēja brauca ar atļauto ātrumu.

[3.2] Zīme „Upesciems” un zīme „Dzīvojamā zona” atradās 10 metru attālumā viena no otras un laika apstākļu dēļ zīme „Dzīvojamā zona” bija slikti redzama. Zīmju savstarpēji mazā attāluma dēļ fiziski ir neiespējami samazināt braukšanas ātrumu no 50 uz 20 km/h. Braucot pa to pašu maršrutu no citas puses, zīme „Dzīvojamā zona” nav uzstādīta.

[3.3] Pārsūdzētais lēmums ir pretrunā ar LAPK 237., 243. un 244.pantu. Tā kā pieteicēja apstrīdēja pārkāpumu tā konstatēšanas brīdī, tad policijas darbiniekam vajadzēja iegūt citus pierādījumus par pārkāpumu – ar video vai foto iekārtām. Tas netika izdarīts. Tas izriet arī no Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 24.maija sprieduma lietā Nr.A42433505 18.punkta un Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 28.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-80/2007 7.punkta.

[3.4] Policijas darbinieku pārliecība par izdarīto pārkāpumu nav pietiekams pierādījums, kas izriet no Administratīvās apgabaltiesas 2006.gada 26.aprīļa sprieduma lietā Nr.C27232203 13.punkta.

[3.5] Lietā nav noskaidrots, uz kuru transportlīdzekli attiecās radara mērījums, jo bija samērā intensīva satiksme. To policijas darbinieks nosaka vizuāli un var kļūdīties, kas apstiprināts vairākos spriedumos.

Nav izvērtēta radara iespējamā kļūda: antenas statījuma kļūda, traucējoša transportlīdzekļa kļūda u.c. Norāda uz R.Z. 08.01.2004. rakstu „Ceļu policijas radari: no A līdz Z”. Radara kļūdas iespējamība arī apstiprināta tā lietošanas instrukcijā.

Nav ņemts vērā, ka izmantotais radars bija doplera tipa radars, kura darbība salīdzinājumā ar lāzerradaru ir neprecīza. To apstiprina arī bijušais ceļu policijas priekšnieks žurnālā „Auto LR” un žurnālā „Auto Euro” publicētais pētījums.

[3.6] Policija nepamatoti prasa objektīvus pierādījumus no vadītājiem, jo neviens neved līdzīgu neieinteresētus lieciniekus vai kinooperatoru. Pierādīšanas

nastai jāgūlsta uz amatpersonu un šaubu gadījumā risinājumam jābūt par labu privātpersonai. Visas šaubas tulkojamas par labu pieteicējai kā to darījusi tiesa un Rīgas policija (*norāda uz vairākiem tiesu nolēmumiem un Rīgas policijas lēmumu un tajā minēto*).

[4] Administratīvā rajona tiesa ar 2011.gada 1.februāra spriedumu noraidīja pieteicējas sūdzību.

Spriedums pamatots šādi.

[4.1] Tiesa konstatēja, ka lietā nepastāv strīds, ka pieteicēja 2009.gada 13.martā, plkst.20.24, Rīgas rajonā, Upesciemā vadīja a/m Peugeot pa Skolas ielu no apvedceļa puses Ziedu ielas virzienā 528.ceļa zīmes „Dzīvojamā zona” darbības zonā (atļautais braukšanas ātrums 20 km/h).

Lietā pastāv strīds, vai pieteicēja minētajā vietā pārsniedza atļauto braukšanas ātrumu, t.i., brauca ar ātrumu 60 km/h un tādējādi ir vainojama LAPK 149.⁸panta desmitajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Līdz ar to, lai lietā personas darbībās varētu konstatēt LAPK 149.⁸panta desmitās daļas pārkāpumu, ir jākonstatē, ka persona ir transportlīdzekļa vadītājs un vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums”, ar vieglo automobili pārsniegusi atļauto braukšanas ātrumu no 31 kilometra stundā līdz 40 kilometriem stundā.

[4.2] Tiesa konstatēja, ka par pierādījumiem konkrētajā lietā var kalpot protokollēmums, pieteicējas paskaidrojumi, policijas darbinieka ziņojums, braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces mērījumi un verificēšanas sertifikāts, fotogrāfijas.

[4.3] Tiesa, vērtējot policijas darbinieka fiksēto ātruma mērījumu pieteicējas vadītajam transportlīdzeklim kopsakarā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem, konstatēja, ka pārkāpuma izdarīšanas dienā apdzīvotā vietā „Upesciems” Skolas ielā braucot no Tallinas šosejas atļautais braukšanas ātrums bija 20 km/h.

[4.4] Tiesa konstatēja, ka jautājumā par to, kāds bija attālums starp policijas darbinieku un pieteicējas vadīto transportlīdzekli braukšanas ātruma mērījuma izdarīšanas brīdī, lietā objektīvu datu nav. Taču no pārkāpuma rakstura, administratīvā pārkāpuma protokola un policijas darbinieka ziņojuma izriet, ka pārkāpums konstatēts, veicot ātruma mērījumu un vizuāli nosakot, kurš transportlīdzeklis pārkāpj atļauto braukšanas ātrumu vietā, kur tas nedrīkst pārsniegt 20 km/h. Tiesa atzina šos faktus par ticamiem un pierādītiem, jo tiesas ieskatā pieteicējai bija iespējams jau pirms apdzīvotas vietas sākuma samazināt braukšanas ātrumu uz 50 km/h un piebraucot tuvāk ceļa zīmei „Upesciems” pamanīt arī 528.ceļa zīmi un turpināt ātruma samazināšanu līdz 20 km/h.

[4.5] Tiesa uzskatīja, ka ar radaru fiksētais un pieteicējai uzrādītais ātrums tika fiksēts tieši pieteicējas vadītajam transportlīdzeklim, ko pierāda gan protokollēmums, gan policijas darbinieka ziņojums. Lietā nav arī konstatēti apstākļi, kas liecinātu par policijas darbinieka ieinteresētību lietas iznākumā personīgu motīvu dēļ.

Tiesas ieskatā, ņemot vērā, ka atļautais ātrums konkrētajā ceļa posmā ir 20 km/h, ir iespējams ievērot un noteikt, ka automašīna, kas brauc ar ātrumu 60

km/h, pārvietojas ātrāk par pārējām automašīnām pat gadījumā, ja mērījuma veikšanas brīdī uz brauktuves atradās vairākas automašīnas.

[4.6] Tiesa atzina, ka pieteicējas vadītās automašīnas ātrums 2009.gada 13.martā fiksēts ar tiesību normām atbilstošu mērīšanas līdzekli, jo lietas materiāliem ir pievienots mērierīces „Stalker Dual” Nr.95452 SIA „Latvijas nacionālais metroloģijas centrs” izsniegtais šīs mērierīces verificēšanas sertifikāts Nr.E0560V08 radara autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei, kurā norādīts, ka „Stalker Dual” Nr.95452 verificēts 2008.gada 13.jūnijā, sertifikāts derīgs līdz 2009.gada 12.jūnijam. Līdz ar to mērierīces „Stalker Dual” Nr.95452 mērījums atzīstams par tiesiski iegūtu pierādījumu lietā. Pie tam tiesa negūst apstiprinājumu, ka tas apstāklis, ka pieteicējas vadītās automašīnas ātrums fiksēts ar parastu (doplera tipa) radaru, nevis lāzerradaru, būtu aizskāris viņas ar likumu aizsargātās tiesības un pārkāpums būtu fiksēts nepareizi.

[4.7] Tiesa norādīja, ka princips – „in dubio pro civis” nav tulkojams kā visas šaubas par labu indivīdam, bet gan, ka pamatotu šaubu gadījumā, t.i., tādu, kas pēc visu pierādījumu izvērtēšanas, joprojām pastāv, jānosliecas par labu indivīdam. To tiesas ieskatā apstiprina arī Kriminālprocesa likuma 19.panta trešajā daļā nostiprinātais princips, ka visas saprātīgās šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību.

Konkrētajā gadījumā tiesa atzina, ka lietā esošie pierādījumi ir ticami, pieļaujami un uz konkrēto lietu attiecināmi, lai atzītu pieteicēju par vainīgu konkrētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Līdz ar to tiesa noraidīja pieteicējas pieteikumā izteikto apgalvojumu, ka veiktais radara mērījums nav attiecināms uz viņas vadīto automašīnu un lietā nav pierādīts pieteicējas vadītās automašīnas ātrums. Tāpat tiesa noraida kā nepamatotu pieteicējas iebildumu, ka viņas vadītās automašīnas braukšanas ātrums nepārsniedza atļauto braukšanas ātrumu, jo tas lietā neapstiprinās ar citiem pierādījumiem un ir pretrunā ar pārējiem lietas materiāliem.

[4.8] Sakarā ar pieteicējas norādīto, ka policijas darbinieki, apturot pieteicējas vadīto automašīnu, nestādījās priekšā, kā arī neapturēja citu automašīnu, kura acīmredzot pārsniedza atļauto braukšanas ātrumu, kā arī nesodīja automašīnas vadītāju, kas nedeva ceļu pa galveno ceļu braucošai automašīnai un to var apliecināt pieteicējas meita, tiesas ieskatā nav pamats, lai atzītu, ka pieteicēja nav izdarījusi administratīvo pārkāpumu. Minēto faktu noskaidrošana nemainītu attiecībā uz pieteicēju pieņemtā lēmuma saturu, tādējādi minētajiem apstākļiem nav nozīmes šīs administratīvās lietas izskatīšanā.

Līdz ar to tiesa deva priekšroku policijas darbinieka ziņojumā un protokollēmumā ietvertajām ziņām par pārkāpuma būtību, atzīstot, ka pie administratīvās atbildības sauktās personas darbībās ar pārsūdzēto lēmumu pamatoti ir konstatēti LAPK 149.⁸ panta desmitās daļas pārkāpums.

[4.9] Tiesa norādīja, ka šīs lietas ietvaros nav vērtējams jautājums par to, vai 528.ceļa zīmes uzstādīšana konkrētajā vietā ir nepieciešama un tiesiska, jo tas neattiecas uz izskatāmā jautājuma būtību.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 1.februāra spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību. Apelācijas sūdzība pamatota ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[5.1] Tiesa nepamatoti neizmeklēja lietu vispusīgi, pilnīgi un objektīvi, nezaicinot nopratināšanai lieciniekus. Tiesa pirms liecinieka uzaicināšanas un viņa liecības noklausīšanās izdara secinājumu par tās attiecināmību un lietderīgumu lietā. Līdz ar to tiesa pārkāpa Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 162.panta, LAPK 237.panta un 243.panta otro daļu.

[5.2] Tiesa nepamatoti ignorēja faktu, ka prettiesiski tika iznīcināts vienīgais objektīvais pierādījums – videoieraksts. Sastādītajā protokollēmumā ir norādīts, ka tam pievienots video, bet tiesas sprieduma motīvu daļā nav norādīts par video kā pierādījuma nepieciešamību un tā izvērtēšanu. Līdz ar to nav izvērtēti visi pierādījumi, kuriem būtu bijis jābūt pieejamiem lietā.

[5.3] Tiesa nepareizi novērtējusi pierādījumus pēc to saistošā statusa un nozīmīguma konkrētajā lietā. Nav pamatots tiesas konstatētais, ka fiksēto ātrumu pieteicējas a/m Peugeot pierāda gan protokollēmums, gan policijas darbinieka ziņojums, jo pieteicēja ir izteikusi iebildumus protokollēmumā, tādējādi tas nepierāda pieteicējas vainu.

[5.4] Tiesa nav ņēmusi vērā, ka policijas darbinieki veica ātruma mērījumus aizliegtā vietā. 2003.gada 30.decembra instrukcijas Nr.22 „Ceļu policijas darba organizēšanas instrukcija” 82.punkts nosaka, ka aizliegts transportlīdzekļu braukšanas ātrumu kontrolēt [...] pirms vai pēc apdzīvotas vietas sākuma un apdzīvotas vietas beigu ceļa zīmes [...]. Šobrīd šī instrukcija nav spēkā, jo to aizstājis līdzīga satura iekšējais normatīvais akts, kurš nepamatoti noslepenots. Taču policistiem tas ir jāievēro.

[5.5] Pieteicējas rīcībā ir Garkalnes novada domes 2011.gada 17.februāra izziņa Nr.E-09/71. Tajā norādīts, ka ceļa zīme ir uzstādīta neatbilstoši Latvijas Valsts standartu prasībām un to ir paredzēts demontēt. Tādējādi tiesai bija pienākums konstatēt šādu prettiesisku situāciju un pasargāt indivīdu no tās nelabvēlīgajām sekām.

[5.6] Tiesa ir pārkāpusi nevainīguma prezumpciju. Saskaņā ar APL 150.panta pirmo daļu un LAPK 243.pantu pierādīšanas pienākums ir uzlikts iestādei. Šajā gadījumā policija nav pildījusi šo pienākumu, tika iznīcināts vienīgais objektīvais pierādījums – videoieraksts. Apstrīdētais protokollēmums nepierāda personas vainu, bet policistu ziņojums nav pieļaujams pierādījums, tādējādi citu pierādījumu lietā nav. Tiesa ir atzinusi pieteicējas vainu pārkāpuma izdarīšanā bez pierādījumiem.

[6] Atbildētāja sakarā ar pieteicējas apelācijas sūdzību iesniedza paskaidrojumus, kuros norāda, ka pieteicējas apelācijas sūdzību neatzīst pilnā apjomā un Administratīvās rajona tiesas spriedums pieņemts likumīgi un pamatoti.

[7] Pieteicēja Administratīvajā apgabaltiesā iesniedza papildinājumus apelācijas sūdzībai, kuros norādīti sekojoši argumenti.

[7.1] Patlaban vietas, kurās pie ātruma režīma maiņas ceļa zīmēm ceļu policija drīkst veikt ātruma mērījumus un ar videoierakstu veikšanu saistītos jautājumus, regulē Iekšlietu ministrijas Valsts policijas 2010.gada 22.februāra noteikumi Nr.5 „Dienesta pienākumu izpildes organizācija un kontrole sabiedriskās kārtības nodrošināšanas un satiksmes uzraudzības jomā”. Policijas darbiniekiem šis normatīvais akts jāievēro.

[7.2] Ņemot vērā, ka galīgais nolēmums šajā lietā nav stājies spēkā, policijai bija pienākums saglabāt videoierakstu visu šo laiku, kas nav izpildīts. Šis ir būtisks procesuāls pārkāpums, jo ir zudis vienīgais objektīvais pierādījums, kas varētu pierādīt pieteicējas nevainīgumu. Pienākumu saglabāt videoierakstu nosaka iepriekšminētie noteikumi.

[8] Tiesas sēdē pieteicēja un pieteicējas pārstāvis apelācijas sūdzību uzturēja. Atbildētājas pārstāve apelācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

[9] Noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus, pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, apgabaltiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums ir atceļams un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā izbeidzama.

[10] Saskaņā ar LAPK 149.⁸ panta desmito daļu par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 31 kilometra stundā līdz 40 kilometriem stundā, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518. ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums” vai ar 528. ceļa zīmi „Dzīvojamā zona” uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam 60 latu apmērā.

Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši šai tiesību normai, nepieciešams konstatēt, ka persona pārsniegusi atļauto braukšanas ātrumu no 31 kilometra stundā līdz 40 kilometriem stundā un ka pārkāpums ir izdarīts apdzīvotā vietā, kas apzīmēta ar 518. ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums” vai ar 528. ceļa zīmi „Dzīvojamā zona”.

[11] Lietā nav strīda, ka pieteicēja 2009. gada 13. martā plkst. 20.24 Rīgas rajonā, Upesciemā vadīja a/m Peugeot pa Skolas ielu no apvedceļa Ziedu ielas virzienā. Lietā arī nav strīda, ka, iebraucot Upesciemā, ir uzstādīta 518. ceļa zīme „Apdzīvotas vietas sākums” un apmēram 10 metrus aiz tās pārkāpuma konstatēšanas dienā – 2009. gada 13. martā, tika uzstādīta 528. ceļa zīme „Dzīvojamā zona”. Pieteicējas vadītajai a/m Peugeot fiksēts ātrums 60 km/h (aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu – ± 3 km/h, ja ātrums < 100 km/h – 57 km/h).

Pārsūdzētajā lēmumā norādīts, ka pieteicēja ir vadījusi transportlīdzekli ar šo ātrumu 528. ceļa zīmes („Dzīvojamā zona”) darbības zonā.

Pieteicēja pārkāpumam nepiekrīt, norāda, ka radara mērījums un videoieraksts viņai tika uzrādīts tikai vietai, kur sākas „Upesciems” un 528. ceļa zīmes pašā sākumā. Posms līdz apturēšanai, kur jau tika samazināts ātrums,

viņai nav ticis parādīts. No videoieraksta pieteicēja sapratusi, ka ātrums noteikts pie 518. ceļa zīmes „Apdzīvotas vietas sākums”. Policijas ekipāža atradusies apmēram 50 metrus aiz 518. ceļa zīmes „Apdzīvotas vietas sākums”. No tiesas sēdē lietas dalībnieku kartē norādītā par policijas ekipāžas atrašanās vietu secināms, ka policijas ekipāža atradās aptuveni 100 metrus no vietas, kur sākas „Upesciems”.

Tādējādi lietā ir strīds par to, vai braukšanas ātrums ir fiksēts vēl pirms, vai jau pēc ceļa zīmes, kas apzīmē dzīvojamās zonas sākumu.

[12] Konkrētajā lietā atbildētāja ātruma pārsniegšanu dzīvojamā zonā pierāda ar protokollēmumu un policijas inspektora *N.L.* ziņojumu.

Protokollēmumā norādīts, ka pieteicēja vadīja a/m Peugeot ar ātrumu 60 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 20 km/h 528. ceļa zīmes darbības zonā.

Policijas inspektora *N.L.* ziņojumā norādīts, ka pieteicējas vadītājai a/m Peugeot tika fiksēts ātrums 60 km/h pie atļautajiem 20 km/h.

Savukārt pieteicēja savos paskaidrojumos apgalvo, ka ātrums nav fiksēts 528. ceļa zīmes darbības zonā, no videoieraksta sapratusi, ka ātrums noteikts pie 518. ceļa zīmes, bet posms aiz 528. ceļa zīmes viņai nav ticis uzrādīts.

Līdz ar to apgabaltiesas rīcībā ir savstarpēji pretrunīgi pierādījumi – pieteicējas paskaidrojumi, protokollēmums un policijas inspektora ziņojums. Citu pierādījumu lietā nav un konkrētajā situācijā tādus iegūt vairs nav iespējams, jo, kā norāda atbildētāja, videoieraksts, kurā fiksēts pieteicējas pārkāpums 2009. gada 13. martā, nav saglabājies.

[13] LAPK 244. pants noteic, ka pierādījumus jānovērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Ņemot vērā minētajā tiesību normā noteikto, apgabaltiesa, izvērtējot konkrētajā lietā esošos pierādījumus, konstatē, ka nav iespējams gūt pārliecību par pieteicējas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

No lietā esošajiem pierādījumiem izriet, ka policijas postenis atradies tuvu pie ceļa zīmēm, kuras informē par apdzīvotas vietas un dzīvojamās zonas sākumu (aptuveni 100 metru attālumā), ātrums mērīts ar ātruma mērierīci „Stalker Dual” Nr.95452, kura uztveršanas zona sniedzas ārpus šī attāluma (pēc pieteicējas pārstāvja paskaidrotā radara uztveršanas zona ir vismaz 2 km, pierādījumus par citu radara darbības distanci atbildētāja nav iesniegusi), tādējādi apgabaltiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā nav iespējams viennozīmīgi apgalvot, ka pieteicējas vadītās a/m Peugeot braukšanas ātruma fiksēšana notikusi jau 528. ceļa zīmes darbības zonā. Ātruma fiksēšana 528. ceļa zīmes tiešā tuvumā, proti, apmēram 100 metru attālumā, apgabaltiesas ieskatā rada šaubas par pieteicējas a/m Peugeot ātruma fiksēšanas vietu, ņemot vērā radara uztveršanas zonu, kas sniedzas ārpus dzīvojamās zonas un apdzīvotas vietas robežām, 518. un 528. ceļa zīmes izvietojumu (izvietotas tuvu viena otrai) un to, ka pārkāpums konstatēts 13. marta vakarā – plkst. 20.24, līdz ar to arī diennakts tumšais laiks ātruma fiksēšanas brīdī varēja apgrūtināt iespēju precīzi noteikt, kurā vietā a/m Peugeot atrodas. Turklāt pieteicēja jau notikuma vietā norādīja,

ka protokollēmumam nepiekrīt. Savukārt videoieraksts, kurā fiksēts pārkāpums, nav saglabājies.

Ievērojot minēto, apgabaltiesai nav iespējams objektīvi konstatēt, vai a/m Peugeot braukšanas ātrums ir fiksēts 528.ceļa zīmes darbības zonā, 518.ceļa zīmes darbības zonā, vai arī pirms 518.ceļa zīmes darbības zonas, kur maksimālais atļautais braukšanas ātrums bija 90 km/h. Minētais apstāklis ir vērtējams kā tāds, kas liedz noskaidrot objektīvo patiesību lietā, proti, kāds faktiski bija pieteicējas vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātrums tieši dzīvojamā zonā.

Turklāt, apgabaltiesas ieskatā, gadījumos, kad ceļa zīme, kas norāda uz dzīvojamās zonas sākumu, atrodas tikai 10 metru attālumā no ceļa zīmes, kas norāda uz apdzīvotas vietas sākumu, kas jau pati par sevi ir neatbilstība valsts standarta LVS 77 prasībām, bet transportlīdzekļu braukšanas ātrums tiek fiksēts aptuveni 100 metru attālumā no šīs vietas, nav iespējams viennozīmīgi apgalvot, kurā vietā, proti, pirms vai pēc minētajām ceļa zīmēm tika fiksēts a/m Peugeot braukšanas ātrums.

Konkrētajā gadījumā lietā pastāv pamatotas šaubas par to, vai ātrums ir fiksēts 528.ceļa zīmes darbības zonā, kas ir viena no LAPK 149.⁸panta desmitajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmēm.

[14] Administratīvā pārkāpuma lieta, ievērojot pārkāpuma raksturu un sankcijas atbilstību kriminālsfērai, ir pielīdzināma krimināllietai (*sk. Satversmes tiesas 2002.gada 20.jūnija spriedumu lietā „Par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 279.panta otrās daļas un 280.panta pirmās daļas 4.punkta daļā, kas nosaka, ka tiesas spriedums lietā par amatpersonas lēmumu par administratīvā soda uzlikšanu ir galīgs, un Latvijas Civilprocesa kodeksa 239.panta ceturtās daļas atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 89., 91. un 92. pantam, kā arī 1950.gada 4.novembra Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.pantam”*). Līdz ar to, izlemjot jautājumu par pārkāpēja vainu, jāievēro nevainīguma prezumpcija – nevienu nevar atzīt par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīt, kamēr viņa vaina nav pierādīta likumā noteiktajā kārtībā, kā arī visas šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu indivīdam (pārkāpējam).

Ņemot vērā pierādījumu trūkumu tam, ka pieteicējas vadītās a/m Peugeot braukšanas ātrums ir ticis fiksēts tieši 528.ceļa zīmes darbības zonā, un to, ka tieši iestādes pienākums ir pierādīt personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, apgabaltiesa atzīst, ka lietā nav pierādīts LAPK 149.⁸panta desmitajā daļā definētais administratīvā pārkāpuma sastāvs – atļautā braukšanas ātruma pārsniegšana no 31 kilometra stundā līdz 40 kilometriem stundā vietā, kura apzīmēta ar 528.ceļa zīmi.

Tādējādi pārsūdzētais lēmums par pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības atzīstams par nepamatotu un prettiesisku.

Atbilstoši LAPK 239.panta 1.punktam lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Ievērojot minēto,

apgabaltiesa secina, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā pret pieteicēju ir izbeidzama administratīvā pārkāpuma sastāva trūkuma dēļ.

[15] Tā kā lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā izbeidzama, apgabaltiesa uzskata, ka nav nepieciešams vērtēt pārējos pieteicējas argumentus, jo tie nevar ietekmēt attiecīgo tiesisko situāciju.

[16] Pirmās instances tiesa nepareizi novērtēja pierādījumus lietā, līdz ar to tās spriedums nav tiesisks un pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.¹¹ panta otrās daļas 3.punktu un 286.¹⁴ pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

Atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieces 2009.gada 20.maija lēmumu Nr.1805 par *I.V.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.⁸ panta desmitās daļas (2009.gada 13.marta administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr.PB798711) un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja */paraksts/* M.Osmane

Tiesneses */paraksts/* S.Gintere

/paraksts/ V.Zommere

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās apgabaltiesas tiesnese
Rīgā, 2012.gada 28.jūnijā

M.Osmane